

var København, der var angreben af denne Krise, og at den ikke kom ud paa Landet, vil jeg sige, at jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister der regner med de virkelige Forhold. Jeg tror, at man maa huske paa, at Danmark er et i Øjeblikket stærkt forgældet Land, og ikke mindst det danske Landbrug er stærkt forgældet, saaledes at der rundt omkring paa alle Ejendomme, store eller smaa, hvile saadanne Gældsforpligtelser, at man kan sige, vi leve under meget trykkede Forhold og have Brug for al den Kredit, som vi hidtil have søgt og ønske at søge videre netop i Frankrig.

Men ved denne Bankgaranti er hele det Forhold, Staten nu en Gang har til Bankerne, blevet tættere og tættere, og derfor tillader jeg mig at fremdrage, hvad der skete for nylig paa en Generalforsamling i Privatbanken. Dette hænger nemlig sammen med Bankgarantien. Direktøren for Privatbanken oplyste der, at Privatbanken havde til gode hos Detailhandlerbanken 8 Mill. Kr. Denne Direktør — det var Gehejmeetatsraad Larsen — sagde saa, at han aldrig havde kunnet tænke sig, at denne Bank havde villet indlade sig paa saa vanvittige Foretagender, som den havde gjort. Der vil jeg dog tillade mig at sige uden paa nogen Maade at komme ind paa at kritisere denne Udtalelse — jeg mener, at man har Lov at fremdrage de Udtalelser, der ere fremkomne paa Privatbankens Generalforsamling, fordi Staten nu er engageret med disse Banker —, at det er ganske mærkværdigt, at en Direktør kommer med saadanne Udtalelser om en anden Bank i samme Øjeblik, som han selv er engageret i den med 8 Mill. Kr. Man vil nemlig da kunne sige, at hvis det virkelig var vanvittige Foretagender, Banken der har indladt sig paa, vilde det være ret abnormt, at en Bank, hvis Direktør skulde synes ganske særlig at maatte kende Forholdene her i København og paa det danske Marked, overhovedet stillede 8 Mill. Kr. til Raadighed for den selv samme Bank, og jeg vil der samtidig spørge den højtærede Finansminister, om det ikke er rigtigt, at disse 8 Mill. Kr. har Staten ikke garanteret. Staten har intet at gøre med disse. Det vil med andre Ord sige, at først, naar alle Kreditorer ere betalte, og det viser sig, at Staten taber noget eller intet taber derved, hvad det nu bliver, først saa kommer Privatbankens Fordring paa Detailhandlerbanken til at gøre sig gældende. Privatbanken kan ingen Penge

faa fra Detailhandlerbanken, før alt det øvrige er klarat. Det synes mig at maatte fremgaa af den Bankgaranti, som er given her fra Rigsdagen.

Paa samme Generalforsamling blev der spurgt af en Aktionær, om det var rigtigt, at en højtstaaende Embedsmand havde en Gæld til Privatbanken paa 3 Mill. Kr. Direktøren svarede derpaa saaledes, at denne højtstaaende Embedsmand — han vidste altsaa, til hvem der sigtedes — havde ikke en Gæld til Privatbanken paa 3 Mill. Kr., men for den Gæld, han havde, var der bankmæssig Sikkerhed. Disse Ord kunne ikke forstaas paa anden Maade, end at en højtstaaende Embedsmand altsaa har laant af Privatbanken en Sum eller Summer, som maa gaa højt op mod de 3 Mill. Kr. Summen er af meget betydeligt Omfang, i alt Fald efter danske Forhold. Man kunde endda sige, at der kunde være laant mere til denne Mand; thi saaledes som Privatbankens Direktør udtalte sig, besvarede han egentlig kun dette Spørgsmaal, om det var 3 Mill. Kr. Han indrømmede nemlig i samme Øjeblik, at der var en saadan Gæld til Stede, men han sagde kun: Den er ikke 3 Mill. Kr. Hvis den nu havde været paa 100,000 Kr. eller 200,000 Kr., maatte han absolut have udtrykt sig paa den Maade, at det var et saa forsvindende Beløb, som denne højtstaaende Embedsmand skyldte Banken, at det slet ikke kunde komme i Betragtning, naar man nævnede 3 Mill. Kr. Men det gjorde Privatbankens Direktør ikke; han udtrykte sig med en saadan Forsigtighed, med en saa haarfin Skelnen mellem, hvad der var sagt og kunde siges, at han kun sagde dette, at der var laant til denne Mand ikke 3 Mill. Kr., og han sagde desuden, at der var bankmæssig Sikkerhed for Fordringen, hvilket yderligere bekræfter, at der overhovedet var et saadant Forhold mellem den højtstaaende Embedsmand og Banken. Jeg vil nu gerne spørge den højtærede Finansminister, om han anser det for heldigt, at en højtstaaende Embedsmand staar i et saadant Forhold til Privatbanken samtidig med, at Privatbanken modtager af den danske Stat til Laans, i alt Fald efter sidste Regnskab, jeg har set, 4 Mill. Kr., hvis det ikke er mere; det kan være blevet mere siden den Tid, og samtidig med for Resten, at der ogsaa fra Hypotekbanken, efter hvad der er oplyst, staar 3 Mill. Kr. i Privatbanken. Jeg spørger altsaa, om den højtærede Minister anser det for heldigt, at en højtstaaende Embedsmand staar i et saadant Forhold